

Foreerindring.

Stille sjetden har jeg maattet beklage en Mistjendelse af Hensigten med Sangunderviisningen i Skolerne; thi istedet for Kandens Uddannelse og Hjertets Forædling skulde være Maalet for denne underviisning, naeres Forsangeligheden og vidblede Phantasiens ofte ved et adelers upassende Valg af Sange. Hyppigst maa dette Onde visnok tilskrives Syngelærerens Mangel paa Smag og Omhu; men ubetvenden komme ogsaa særdeles Hensyn til en forestaaende Examen i Strid med Lærereens bedre Døerbeviisning og forlede ham til at indøve Sange af Operaer og Vaudeviller, helst de nyeste, hvorved Eleverne, som man troer, kunne vække højere Tanker om den musikalske Dannelse, de modtage i Skolen, end ved at synge saadanne „gammeltdags“ Sange, som f. Ex. indeholdes i nærværende Hefte. Hvad Dette fører til, er let at indse. Der tages nu intet Hensyn til Sangens egentlige Værd eller Passelighed, blot at de ere af nye Stykker, „der have gjort Lykke“; fra denne Side opfattes ogsaa Sagen af Eleverne, hos hvem vækkes et forfangeligt Haab om derved at indhøste særdeles Bifald ved Examen. Er Texten nu blot tom eller usforhaelig, hvilket den saa let bliver i Sange, der ere ubærene af deres Sammenhæng, er endda ikke det værste Elfsælde indtraadt; men tit fører Indholdet den barnlige Phantasi ad Veie, hvilket helst maatte blive ubesøgt i den unge Alder. En saadan Fremgangsmaade stemmer sikkert ikke med Pædagogikens Forskrifter. Disse troer jeg at mine „Sange til Skolebrug“ forsaavidt følge, som jeg deri ikke har tilladt mig at optage andre Sange, end saadanne, hvis Indhold Børnene med Gavn for deres Dannelse tilegne sig og som en Stat føre med sig fra Skolen over i Livet. Af denne Grund har jeg heller ikke (maaskee paa et Par enkelte Undtagelser nær) optaget Sange, hvis Indhold udelukkende angaa Børneverdenen, da disse kun kort vilde vedligeholde Interessen, hvoreimod jeg har søgt, i Følge Børnenes store Modtagelighed for Indtrykket af det Fædrelandske og Religiøse, ved bidørende Sange at hæve deres Sind og Tanke. Alt af erotisk Character er undgaaet, som Noget, der ikke behøved at cultiveres i Skolen. Gud, Naturen, Fædrelandet — er saaledes den Døekreds, indenfor hvilken Sangene fornemmelig bevæge sig. Hertil komme nogle Sange, der have historisk Markværdighed, f. Ex. Marcellianer-, Pyrener- og Pariser-Marschen, idet jeg holder for, at den Patriotisme, der udtaler sig i fremmede Folkesange, vækker Hjerteligheden til eget Fædreland, da Fædrelandshjertelighedens Idee er den samme hos alle Nationer og begejstret os hvor den end kraftig maatte fremtræde. Ja selv Rationalhadet

formaaer saaledet at luffe Hjertet og Dret for den sjeendtlige Nations patriotiske Sange, at Marsaillesner-Hymnen ofte lod i de tydske Hæere, medens disse laae i blodig Kamp med Frankrig. Tilfældig, og ved uden at vide det, have de Franste viist samme Upartiskhed ved Benyttelsen af en tydsff Folkemelodie til Parisers-Marschen (s. Pag. 55, Anm.). Danske, svenske og tydske Fædrelandsange ere blevne fæerne til Melodien af God save the King. D. s. v., o. s. v. Det Giendommelige, det Særegne ved de forskjellige Nationers Følske sange har overalt noget Følelsen saa Berigende og Udvidende, at Humaniteten fremmes, idet Nationerne vinde vort Hjerter ved deres Sange.

Alle Sangene i disse Hefter tilfredsstille vistnok ikke i lige Grad mine egne Forbringer; thi sagtens kan en mindre god Text være bleven optagen for Melodiens Skyld, vel ogsaa en mindre god Melodie for en færdedes smul Texts Skyld; imidlertid haaber jeg, at ingen af de optagne Sange skulde føre fra det Raad, hvortil der ved Sangunderviisningen bør arbeides. Til dette Haab soier jeg det Vnske, at disse Samlinger maae fortrænge flattere og atter fortrænges af bedre Skolesange.

Kjøbenhavn, i Juni 1839.

A. P. D.

Anmerk. til Nr. 14. Svithiod o: Sverrig. — Følter o: Fjlsbjerge. — Sikkiloen o: Sicilien. —
 Disar o: Gudinder. — Korner o: Skjæbnens Gudinder.

N° 42.

Marfeillaner-Marschen.

Maestoso.

J. Rouget de Lisle.

1. Op, I bra = ve Marfeil = li = a = ner! op at kœm = pe hver Sal = li = ens

Mand! Ly = ran = ni = ets det blo = di = ge Ban = ner vai = er o = ver vort

Fœ = dre = ne = land, *ff* vai = er o = ver vort Fœ = dre = ne = land. Hø = rer I *mf*

Ly = den af Hændens Ka = no = ner? Hø = rer I ei, hvor han bro = ler Harm; snart *p*

myr = der han i E = ders Arm E = ders Børn, E = ders Fœ = dre og

Ro = ner. Til Baa = ben! I Ge = vgr! Til Baa = ben, Gen og

Hver! Af = sted! Af = sted! De Volds = mænds Blod maa strøm = me for Jer

Chor.
Fod. Af = sted! Af = sted! De Volds = mænds Blod skal strøm = me for vor Fod!

Fod. Af = sted! Af = sted! De Volds = mænds Blod skal strøm = me for vor Fod!

2.
 Hvad vil disse Horder af Slaver?
 Disse Bander af kronede Mænd?
 Sig, for hvem man vel tænkte tillaver,
 :| Til hvis Hænder man smedede den? :|
 Frank! heimelige Frank! for Eder;
 Atter I skal ubi Raget gaar!
 Os, Frank! for man tænkte paa,
 At paaliste de forrige Kjæder!
 Til Vaaben! I Gævar! o. s. v.

3.
 Skal da disse fremmede Hæder
 Skrive Lov og Lovernes Hjem?
 Skulle vel hine ledige Storer
 :| Gaae med Geier i Gallien frem? :|
 Skulle vi bære paa taalige Rakke
 Lanker, paalagte af Slaveshaand?
 Og toinges, for de tunge Baand
 Gendnu hine Despoter at tælle?
 Til Vaaben! I Gævar! o. s. v.

4.
 Skjalder, I, vort Fødelands Hænder!
 Skjalv og frygt nu, hver fremmed Tyrann!
 Børes Mod I dog ei overvinder;
 :| Snart skal strande Jer bjæveste Plan! :|
 Hver er Soldat, naar det Friheden gjælder;
 Falder endog vores unge Mand,
 Af Torben vore nye Igen,
 Som med Kjæthed Tyrannerne sætter.
 Til Vaaben! I Gævar! o. s. v.

5.
 Saa til Fjelds mod Arifkofrater!
 Frank! Helte! nu gjælder det paa!
 Skaaner dog hine usse Soldater,
 :| Som man prygler til mod Jer at staae! :|
 Men mod de blodige, grumme Ronerer,
 Mod de Uhyrer som en Boullé,
 Der kold sit Fødeland kan see
 Lændt i Brand af Despoters Ronerer, —
 Til Vaaben! I Gævar! o. s. v.

6.
 Fødelandets Hærligheste lære
 Vore Krigere Kjæthed i Krig!
 Frihed! ildede Frihed! du være
 :| Deres Hjælper, som søgte for dig! :|
 Frihed! din manlige Stemme fremkalde
 Geierens Sværd over Hænderne!
 Og gid de røsende maae see
 Din Triumph og vor Væ, og salde!
 Til Vaaben! I Gævar!
 Til Vaaben! Gen og hver!
 Affed! Affed! De Voldsmands Blod
 Maae strømme for Jer Fod!

Chor.
 Affed! Affed! De Voldsmands Blod
 Skal strømme for vor Fod!

Efter J. Rouget de Lisle af P. A. Heiberg.

N° 43.

Pyrenæer - Marschen.

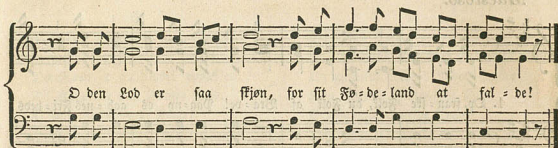
Maestoso.

1. Hvi so = ve Frankrigs Hel = te hen? Vil' de ei fle = re Laurbærpluk = ke? Saa e = re

vi ei læn = ger Mænd? Saa vandt vi os kun Baand i = gjen, kun Her = rer,

kun den Ret at sul = ke? For skal vi døe! langt hel = le = re døe! D

Død, vi dig paa = kal = de! D Død, vi dig paa = kal = de!

2.

Skal denne Horde da saa fræk,
De feige Slaver af Barbarer,
Dø fra vor Hæder drive væk?
Indgyde Friheds Helte Skræk?
Dg jage Løverne som Hæret?

Før skal vi døe! Langt hellere døe!

∴ D Død, vi dig paakalbe! ∴:

D den Lod er saa skjon, for sit Fødeland at falbe!

4.

Hør Heltens hisset seierrig,
Hvis sidste Blod for Frihed flyder:
„D kjære Land! græd ei for mig!
Jeg svoret har at hævne dig;
Dg for den dyre Eed jeg bryder,

Før skal jeg døe! Langt hellere døe!

∴ D Død, jeg dig paakalbe! ∴:

D min Lod er saa skjon! for mit Fødeland
jeg falder!”

3.

Forsamles Alle som een Mand!
Vi sværge hoit at Seier vinde,
At rense vores frie Land
Fra Despotismens Mord og Brand,
Dg os ei meer at lade binde!

Før skal vi døe! Langt hellere døe!

∴ D Død, vi dig paakalbe! ∴:

D den Lod er saa skjon for sit Fødeland at falbe!

5.

Dg hoit opflamme du vort Mod,
Du ædle Frihed! Frankrigs Vre!
Dig offre vi hver Draabe Blod!
Dg for vi ved Tyrannens Fod
Paany skal Slavelænker bære,

Før skal vi døe! Langt hellere døe!

∴ D Død, vi dig paakalbe! ∴:

D den Lod er saa skjon, for sit Fødeland
at falbe!

6.

Jeg seer den skjonne Dag imod,
Da, Liighed! du skal triumphere!
Da Den er adel, som er god,
Da Ende blier paa Mord og Blod,
Dg Despotismen er ei mere!

Da skal vor Fryd til Skyerne naae!

∴ Da Lyft det blier at leve! ∴:

D den Lod er saa skjon, for sit Fødeland
at leve!

Oversat af P. A. Heiberg.